

Projekt

z dnia 12 sierpnia 2019 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR .../.../2019
RADY GMINY KOBIERZYCE**

z dnia 2019 r.

w sprawie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 poz. 1302 ze zm.), Rada Gminy Kobierzyce uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 23 lipca 2019 r. NR NK-N.4131.52.42.2019.MS2 stwierdzające nieważność uchwały nr VI/135/2019 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego po wschodniej stronie ul. Sportowej w środowowej części wsi Kobierzyce.

§ 2. Skarga stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały, w tym reprezentację w postępowaniu sądowym (z prawem do ustanowienia pełnomocników procesowych) powierza się Wójtowi Gminy Kobierzyce, który zapewni przesłanie niniejszej uchwały do Wojewody Dolnośląskiego we Wrocławiu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik nr 1

Skarga Rady Gminy Kobierzyce na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego

Wojewódzki Sąd Administracyjny

we Wrocławiu

za pośrednictwem

Wojewody Dolnośląskiego

pl. Powstańców Warszawy 1,

50-951 Wrocław

Skarżący: Rada Gminy Kobierzyce, Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyce reprezentowana przez Wójta Gminy Kobierzyce

Organ: Wojewoda Dolnośląski - Organ Nadzoru, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław.

Skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 poz. 1308 ze zm.), Rada Gminy Kobierzyce:

wnosi **skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze** Wojewody Dolnośląskiego z dnia 23 lipca 2019 r. NR NK-N.4131.52.42.2019.MS2 stwierdzające nieważność uchwały nr VI/135/2019 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego po wschodniej stronie ul. Sportowej w śródownej części wsi Kobierzyce,

zarzucając, że zaskarżone rozstrzygnięcie narusza przepisy:

art. 17 pkt 6 lit. c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze z.), w związku z art. 7 ust. 2a pkt 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 ze zm.), polegającym na bezpodstawnym uznaniu, że przeznaczenia w zakwestionowanym przez Organ Nadzoru miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenu obejmującego użytki rolne klasy III na cele nierolnicze wymagało zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,

wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego oraz obciążenie Wojewody Dolnośląskiego kosztami postępowania w sprawie

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem Nadzorczym z dnia 23 lipca 2019 r. NR NK-N.4131.52.42.2019.MS2 Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność uchwały nr VI/135/2019 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego po wschodniej stronie ul. Sportowej w śródownej części wsi Kobierzyce.

Organ Nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała Rady Gminy Kobierzyce podjęta została z istotnym naruszeniem art. 17 pkt 6 lit. c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze z.), w związku z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 ze zm.), polegającym na ustaleniu przeznaczenia terenu obejmującego użytki rolne klasy III na cele nierolnicze bez uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Zdaniem Wojewody Dolnośląskiego, w przedmiotowej sprawie nie został spełniony warunek określony w art. 7 ust. 2a pkt 4 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wprawdzie teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar o powierzchni nieprzekraczającej 0,5 ha, jednak (zdaniem organu nadzoru) nie świadczy to o wypełnieniu wskazanej przesłanki. Wyjątek od zasady

ogólnej przewidziany w art. 7 ust. 2a odnosi się zdaniem organu nadzoru do użytków rolnych klas I-III, których cała powierzchnia nie jest większa niż 0,5 ha. Zdaniem organu celem tej regulacji nie jest umożliwienie ominięcia przepisu art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych poprzez uchwalanie miejscowych planów dla dowolnie wyodrębnionych fragmentów użytków rolnych klas I-III bez uzyskania zgody na zmianę ich przeznaczenia. Przyjęcie takiego stanowiska prowadziłoby zdaniem organu do umożliwienia zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze w sposób niekontrolowany. Wystarczyłoby, żeby rada gminy stopniowo podejmowała kolejne miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego o powierzchni nie większej niż 0,5 ha.

Skarżący nie zgadza się z interpretacją przedstawioną przez Wojewodę Dolnośląskiego, wskazując, że nie znajduje ona uzasadnienia w literalnym brzmieniu ustawy o gruntach rolnych i leśnych.

Zgodnie z art. 7 ust 2a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych:

2a. Nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli grunty te spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) co najmniej połowa powierzchni **każdej zwartej części gruntu** zawiera się w **obszarze zwartej zabudowy**;
- 2) położone są w odległości nie większej niż 50 m od granicy najbliższej działki budowlanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 820);
- 3) położone są w odległości nie większej niż 50 metrów od drogi publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, 1920, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 191);
- 4) **ich powierzchnia nie przekracza 0,5 ha, bez względu na to, czy stanowią jedną całość, czy stanowią kilka odrębnych części.**

Argument, że dzielenie planem obszarów rolnych może prowadzić do obejścia ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych jest o tyle chybiony, że aby skorzystać ze zwolnienia z obowiązku uzyskania zgody Ministra konieczne jest spełnienie łącznie wszystkich czterech warunków. Zatem nawet „dzieląc” obszar rolny na poszczególne plany miejscowe jest bardzo mało prawdopodobne, aby możliwe było spełnienie pozostałych warunków, w szczególności aby takie pozostałe grunty, również znalazły się w obszarze zwartej zabudowy w ramach odrębnych planów.

Zdaniem Skarżącego powołany przepis ma służyć właśnie uzupełnianiu obszaru zwartej zabudowy, w obszarze której znajduje się nieduża (nie większa niż 0,5 ha) „dziura” w postaci fragmentu obszaru gruntu rolnego. Zatem jak się wydaje, zamiarem ustawodawcy było właśnie to aby takie nieduże (do 0,5 ha) fragmenty mogły być wyodrębniane z dużych obszarów rolnych, o ile znajdują się w otoczeniu zwartej zabudowy. Stanowisko Wojewody prowadziłoby do konkluzji, że cały obszar rolny znajdujący w danej jednostce ewidencyjnej (miejscowości) musiałby być objęty jednym planem miejscowym, a więc de facto Wójt i Rada Gminy byłyby ograniczone w swych kompetencjach planistycznych, nie mogąc określić według obszaru objętego planem miejscowym według swojej oceny. Po drugie, interpretacja taka czyniłaby przepis art. 7 ust. 2a ustawy o gruntach rolnych i leśnych w zasadzie martwym. Trudno bowiem sobie wyobrazić sytuację, w której w obszarze zwartej zabudowy znajdowały się obszary gruntów rolnych o powierzchni mniejszej niż 0,5 ha, nie będące fragmentem większego obszaru rolnego, leżącego poza obszarem zwartej zabudowy. Należy bowiem zauważyć, że przy takiej interpretacji zmiana przeznaczenia mniejszego niż pół hektar obszaru gruntu rolnego wymagałaby zgody Ministra, pomimo że literalnie z art. 7 ust. 2a ustawy wynika, że taka zgoda nie jest wymagana.

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem Nadzorczym z dnia 23 lipca 2019 r. NR NK-N.4131.52.42.2019.MS2 Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność uchwały nr VI/135/2019 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego po wschodniej stronie ul. Sportowej w środowowej części wsi Kobierzyce.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) rozstrzygnięcia organu nadzorczego dotyczące gminy, podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia.